

Славутич

Славутич – місто білого янгола.

Який з висоти його оглядає.

Славутич – місто добра і світла.

Де радісно дітвора виростає.

Славутич – це острівок серед лісу.

Тут сосни й берези шумлять нам привітно.

Славутич – найкраще місто світу.

Багато споруд тут стоять непохитно.

Славутич – це місто незмінного мера.

Який про людей наших дбає.

Бажає для міста багатства й добра.

По Кодексу етики жись заставляє.

Славутич гостей всіх гостинно приймає.

Відкриті для всіх у нас двері.

На ЗОСю, День міста весілля лунає.

Й святковий салют всіх вражає.

Славутич – це місто, де я народилась.

І цим я дуже пишаюсь.

Дозвілля проводжу своє тут цікаво.

В гуртках досхочу я займаюсь.

Палац, бібліотеки і школа мистецтв.

І студія «Аква» радушно вітають нас.

Дитячих майданчиків я гарний знавець.

В Славутичі жити ну просто клас!

Мій край

Люби, як я, свій рідний край.

Його річки, ставки і луки.

Про кожну пташечку подбай,

Що нам дарує мелодійні звуки.

Люби світанки в літню днину,

І захід сонця край Землі.

Цінуй ту мить, коли цвіте калина.

Коли летять у вирій журавлі.

Охороняй ти кожну пташку

І годівничку почепи.

Коли їй не знайти комашку –

Все хуртовини замели.

Підсніжників прекрасних ти не рви.

Бо рідкісні вони вже на землі.

Нехай галявина квіток однині

Прикрасить килим із зеленої трави.

Люби, як я, свій рідний край.

Його ліси, міста і села.

На іншу землю ти його не проміняй,
Бо наша – славна, працьовита і весела.

Осінь

Падає тихенько жовтий лист,
І багряний вже наздоганяє.
Осінь має справжній хист –
Різні фарби підбирає.
Намалює яблуко із червоним боком.
Горобину теж червоною зробить ненароком.
Винограду китицю синім розмалює.
Щедрий урожай вона людям подарує.

Українка

Я маленька українка,
Київщини донька.
Душа грає, мов сопілка,
Серденько співає, мов сойка.

Заспіваю про народ
Славний, працьовитий,
Що достойний нагород,
Може подвиги й дива творити.

Хліб зростити запашний,
В космос полетіти,
Літак зробити швидкісний,
Пензлем чарівним шедевр створити.

Про природу неповторну,

Що дає нам силу,
Височінь неба блакитну,
Таку оку милу.

Канікули

Канікули, канікули!
Як дуже вас люблю я!
Канікули, канікули!
Як вас чекає дівчора!

Улітку я купаюся
На річці чи на морі.
До сонечка всміхаюся,
Я цілий день надворі.

А взимку полюблю я
Колядки і щедрівки.
На ковзанці гуляю я,
На лижах здійснюю мандрівки.

В пухкий сніжок я падаю,
Неначе на перину.
Про літо і не згадую
Я в цю зимову днину.

Канікули, канікули!
Якби ви не скінчались!
Канікули, канікули!
Коли ж би ми навчались?